

Volumen Epistolarum, Qvas Romani Pontifices, Gregorijs III., Stephanvs III., Zacharias I., Pavlvs I., Stephanvs IV., Adrianvs et Pseudopapa Constantinus miserunt & reges Francorum, Carolvm Martellvm, ...

Gretser, Jacob

[München], 1613

Item exemplar Epistolæ Co[n]stantini Papæ Neophyti ad Domnum Pippinum regem directæ, in qua continentur gratiarum actiones, & de obitu Domni Pippini regis permanere poßit, sicuti Antecessores sut ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65166](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65166)

ab omni suspitione se purgent, & obediendo vobis^o probent, se esse nostros, quorum si quisquam salubribus præceptis satisfacere detractauerit, siue ille clericus, siue sit laicus, ab Ecclesiæ societate pellatur; ne perditor animæ suæ, salutis infidietur alienæ. Sed vos, dilectissimi, nostræ sanctæ Ecclesiæ Catholicæ & Apostolicæ orthodoxam fidem amplectentes, prædicare nitimini, vt sicut vnus est pastor noster Christus, Dei viui filius, omnes simul in vno eius efficiamur aggregati ouili, & quemadmodum vnus capituli sumus membra; vnum efficiamur corpus in Christo Iesu Domino nostro, promerentes, quod sanctis suis contulit cultoribus, qui eius præcepta custodiunt, & ab initio mundi diuinæ eius placuerunt maiestati; desiderabilem promissionem, quam ait: *Venite benedicti patris mei percipite regnum vobis præparatum ab origine mundi.*

Matth. 24.

Item exemplar Epistolæ Constantini Papæ Neophyti ad Dominum Pippinum regem directæ, in qua continentur gratiarum actiones, & de obitu Domni Pauli Papæ, & postulat, vt in gratia Domni Pippini regis permanere possit, sicuti Antecessores sui fuerunt.

Mortuo Pauli. Pö. tifice, in sedem Apostolicam à factiosis intrusus fuisse Pseudopapam Constantinum; qui mox ad Pippinū duas Epistolæ deest, quarum memorit quæque Baron. Anno 767 N. 7. & Magdebur Cent. 8.

XCVIII.

DOMNO excellentissimo filio Pippino Regi Francorum, & Patricio Romanorum. Constantinus Papa. Omnino credimus, iam, præcurrentibus nuntiis, ad vestram excellentissimam, atque à Deo institutam regalem potentiam peruenisse, quod, beatæ recordationis prædecessor noster, Dominus Paulus Papa de hac luce, Dei vocatione, subtracto, Urbis vel subiacentium ei ciuitatum populus meam

x

infe-

*Legē Bar.
Anno 767.
Num. 5. &
seqq. & fu-
melli sta-
tim disti-
pabuntur.*

infelicitatem sibi met præesse pastorem elegerunt; & ecce cum nimio stupore mentis dico, illud; quod nequaquam penitus optabam, nec mea exigebant meritam sacrum Apostolatus culmen, magnique oneris pastoralis adeptus sum curam. Propterea, quia omnipotens Deus per manus ipsius principis Petri atque eius Vicarij ad exaltandam suam sanctam Ecclesiam, & redimendam hanc prouinciam, præ omnibus regibus ac mundi potentibus, utpote nouum Moysen, qui Israëliticum, Dei nutu, redemit populum, vestram excellentiam in his diebus eligere ac suscitare iussit, quod profectò, Deo annuente, vestro auxilio ac certamine perpetratum est: Idcirco obnoxiiis deprecationibus, tanquam præsentialiter coram vestro mellifluo regali ad assistens conspectu, flexo poplite deprecor præcellentiam vestram, ut illud, quod beato Petro polliciti estis, simulque & charitatem atque amicitiam, quam cum, beatæ recordationis, Domino Stephano, summo pontifice, vel eius germano, prædecessoribus nobis, habuistis; omnimodo recordare ac conseruare iubeatis; & multo amplius exaltationem sanctæ Dei Ecclesiæ, spiritualis matris vestræ, atque orthodoxæ fidei defensionem, ac huius vobis commissæ prouinciæ, perfectam liberationem procurare dignemini; quatenus repositam iam vobis in sidereis mansionibus mercedis coronam, interueniente beato Petro Apostolorum principe, ab omnipotente Deo consequi mereamini. Nos enim nequaquam alibi, post Deum, nostram habemus spem, nisi in vestro à Deo corroborato brachio, pro quo & eundem Dominum Deum nostrum, cui occulta cordis manifestata sunt, proferimus testem, quod amplius, sicut ipsi prædecessores nostri Pontifices in
vestra

vestra charitate, ac fida dilectione atq; sincera amicitia firmi atque immutabiles satagimus sine tenus permanere, & per nullam temporum interruptionem à vestra nos charitate, atque à Deo protecti regni vestri Francorum sincera amicitia * quomodo separabimus. ^{cung.} Itaque Christianissime, & à Deo institute, magne, victoriosissime, bone Rex & nostri, Dei nutu, defensor, interim, diuersis nobis imminentibus causis, nulla exitit possibilitas, donec Missi vestri, qui illuc ad vos directi sunt reuertantur, alios duos dirigere Missos; dum vero illi remeauerint confestim nostros Missos ad vestri præsentiam dirigemus: Tamen & huic vestro Misso hoc ipsum in ore posuimus, vestræ benignæ excellentiæ suggerendum, gesta quippè sanctorum, de quibus misistis vobis dirigi, in quantum reperire valuimus, vobis transmisiimus.

Deus autem omnipotens in cuius manu cor excellentiæ vestræ regitur, felicia vobis tribuens tempora, omnes aduersas nationes vestris regalibus subiiciat vestigiis, & per multorum annorum metas regni gubernacula vos cum excellentissima, & à Deo illustrata filia nostra, Domna Regina, atque præcellentissimis Regibus, vestris natis, faciat possidere, & æternæ beatitudinis, cum sanctis & omnibus electis eius per infinita * annuat effici participes. Incolumem excellentiam vestram gratia superna ^{facula.} custodiat.

